

4. PRAKTIKA

Praktikaren izenburua: kontzeptuzko ezagutzak praktikan aztertzea

Praktika mota: kontzeptuala

Irakurri testu hau: Maritxu Arostegi Escribano (2015). Dr. Fleming HLHI-ko Irakasleen prestakuntza beharren diagnosis eta horri buruzko hausnarketa. *Tantak aldizkaria*, 27(2), 9-40.

Jarraian, ondorengo galderak erantzun:

- Zer duzu kultura eta klima kontzeptuei buruz aipatzeko?
- Zer nabarmenduko zenuke irakasleen profilaren inguruan?
- Zein da erabiltzen den prozedura prestakuntza-beharrak hautemateko?
- Zeintzuk dira erabiltzen diren instrumentuak prestakuntza-beharrak identifikatzeko?
- Nola hartzen da erabakia beharrei erantzuteko?
- Zer nabarmenduko zenuke testu honetaz?

ERANTZUNA

Jarraian ematen den erantzuna orientagarria baino ez da. Ez dago erantzun bakarra

Irakurgaian aipatzen den bezala, prestakuntzaren alorrean, nahiz eta ahalegin handiak egiten diren, aurrerapausoak espero diren baino txikiagoak dira eta horrek zenbait galdera sorrarazten ditu: zerk oztopatzen du aldaketa? Zertan prestatu behar dugun ba al dakigu? Zeinek erabaki behar du? Edozein prestakuntza motak balio al digu?

Hortaz, badirudi prestakuntzaren inguruko kezka hori erreala dela, behintzat formazioaz arduratzen den pertsonaren kezka baita.

Aldaketa gure praktikaren hausnarketaren eskutik etorri behar du, prestatzeko, errealitatean ditugun egoeretatik abiatu beharko dugu, guk gure praktikan topatzen ditugun beharretatik eta gertutik gatazkatsu bizi ditugun egoeretatik. Proposamen hori, gutxienez, bi arrazoitan oinarritzen da. Batetik, gu errealitate horren eragile izanik, nahitaez, aldaketa gure benetako errealitatea ezagutu ondoren etorriko da; eta bestetik, egoera erreala aztertuta bertan topatzen ditugun benetako premiei erantzungo dion prestakuntza jasoko dugu.

Irakasleek beren garapen profesionalaren jabe izatera iritsi behar lukete eta kompetentzia horixe bera eskuratu behar lukete. Beraz, prozesua, tresnak, antolaketa eta abar ohiko bideetatik aldentzen diren neurrian, ohiko prestatzailearen eginkizunak ere ez digu balio izango. Hala ere, helmugara iristeko prozesua ezezaguna eta luzea izan daitekeenez, bidea jorratzen lagunduko lukeen pertsona beharrezkoa suerta daiteke.

Hogei eta lau irakasleek ikerketan parte hartu zuten. Berez, klaustro osoak parte har zezan pentsatuta zegoen arren, badira saio horietan parte hartu ez duten zenbait irakasle, lanaldi murriztua edukitzeagatik, lanorduak beste zereginetan eman behar izateagatik, edota ni neu, ikertzailea izanik, parte hartu ezin izateagatik.

Hogeita lau partaide horien artean, 18k dute han plaza finkoa; beste 3, oposaketak gaindituta, haien lanpostua eskuratu gabe daude eta, oraingoz, eskolan finkatu dituzte; eta falta diren beste 3ak, ordezkoak izanik, printzipioz urte beterako etorriak ziren. Horietako 8 Haur Hezkuntzako irakasleak dira eta gainerakoak, Lehen Hezkuntzakoak. Horietako 17, tutore eta besteak (7), espezialistak (Gorputz Hezkuntzako, musikako, ingeleseko, Pedagogia Terapeutikako irakasleak, Haur Hezkuntzako laguntzailea eta administrazio-lanak egiten dituen irakaslea).

Hiru faseetan egin bazen ere ikerketa, beharren antzematea Prestakuntza-saioekin batera etorri zen (Planari ekiteko ekintza kritikoki informatua

aukeratzea; kritikoki informatutako ekintzaren ondorioei behatzea eta hausnartzea).

Besteren artean, honako hauek izan dira erabilitako teknikak:

- Telebistatik grabatutako elkarrizketa baten bideoa, zine-foruma martxan jartzeko; esandako guztia grabaketaren bitartez jasota geratu zen.
- Irudi batek iradokitzen duenari buruzko azalpena grabatu.
- Partaideek idatzitako autobiografiak eskuratu.
- Txantiloia, ikasleekin egindako ariketa baten inguruko informazioa jaso.
- Aritu baten artikulua inguruko tertulia grabatu.
- Osatutako kategorizazioa aztertu eta ahozko adierazpenak grabatu.
- AMIA (DAFO) osatzeko txantiloia bildu.
- Talde nominala izeneko dinamikaren bitartez jasotako ahozko zein idatzizko adierazpenak jaso.

Ikerketa bitarteko prestakuntza

Atal honetan, prestakuntzaren inguruko baloraziotik ateratako emaitzak bildu dira, ikerketak iraun bitartean jasoak.

Oro har, esan daiteke hausnarketarako oso tresna baliagarria suertatu zaiela eta oso positibotzat jotzen dutela honako alderdi hauek lantzeko balio izan baitu: hausnarketarako tarte hartu ahal izateko, bakarka egiten ez diren gogoetak egiteko, eskolako egoera hobeto ezagutzeko (dauden hutsuneak, erabiltzen diren tresnak eta metodologia, dauden beharrak), eta gure lanbidearen konplexutasunaz ohartzeko.

Hausnarketaren bitartez, denen iritzia entzun da eta, horri esker, partaidetza bultzatu ahal izan da, ideiak partekatu eta, jomuga bera izanik, denon arteko erabakiak hartu zein ondorio bateratuak lortu eta aurreragoko lanak zehaztu. Prozesu horren bitartez, talde-kohesioa eta inplikazioa areagotu egin dira.

Erresistentziak, ehuneko txikian bada ere, hauteman egin dira, zenbait modutan: alde aurretik egin beharreko lana egin ez izana, saioetara berandu iristea, saioetan zehar oso parte-hartze txikia **egotea...**

Hurrengo ikasturteari begira prestakuntzaren gunea zein izango den zehaztuta gelditu da: irakurketa. Alde batetik, ikusten da eskolan lantzen den oinarriko eduki eta prozedura dela, eta, bestetik, eskola osoa, modu desberdinean bada ere, harrapatzen duela. Hala, praktikaren hausnarketa-prozesua gidatuko duen unibertsitateko irakasle batekin, zenbait saio eta horien prozedura adostu dira,

eta, alderdi teorikoari begira, *Berritzeguneko* aholkulari batek laguntzeko konpromisoa hartu du. Beraz, hurrengo ikasturteko irakasleen prestakuntzari dagokionez, irakurketa gaia ardaztat hartuta, planifikatuta gelditu da, ikerketa honek erakutsi dituen zenbait alderdi kontuan hartuta: prestakuntza ikastetxean bertan kokatuko da, adostutako beharretatik abiatuko da; praktikaren eta teoriaren arteko zubia aurreikusten da; norberaren lana hobetzeko, haien errealitatean eta ideien trukaketan oinarritutako prozedura zehaztuko da.